

Φόβος: Η φθίνουσα επένδυση

|||| **Ο ΦΟΒΟΣ ΕΙΝΑΙ** από τα τσχυρότερα συναισθήματα. Γι' αυτό χρησιμοποιείται συχνά στις πολιτικές «μάχες των μαχών», που είναι οι εκλογές. Χρησιμοποιείται ακόμη περισσότερο από τους ποι απελπισμένους, που δίνουν την ύστατη μάχη. Επίσης, χαρακτηρίζει ένα εκλογικό τοπίο όπου κυριαρχεί η άρνηση και η επιλογή του «μη χείρον». Εκλογές φόβου είχαμε και τον Ιούνιο του 2012. Ανάλογες εκλογές έχουμε και τώρα. Όμως, η πλευρά που καταφεύγει στον φόβο έχει ξεπέρασε κάθε φραγμό.

ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ ΤΟΥ 2012, ο αρχηγός της ΝΔ επένδυσε στον «φόβο της νίκης του ΣΥΡΙΖΑ» και επικράτησε με το χαμηλότερο ποσοστό στην ιστορία του κόμματος (με εξαίρεση το απίστευτο 19% του Μαΐου). Εκείνη την εποχή, ο Αλέξης Τσίπρας συνειδητά διευκόλυνε τον ανταγωνιστή του, διότι γνώριζε ότι ήταν παντελώς ανέτοιμος να κυβερνήσει και δεν ήθελε να επικρατήσει. Στόχος του ήταν απλώς να ανεβάσει τα ποσοστά του και να εδραιώσει τον ΣΥΡΙΖΑ ως αξιωματική αντιπολίτευση. Γι' αυτό, τη μία ημέρα καθησύχαζε για την πορεία της χώρας στην Ευρωζώνη και την άλλη προκαλούσε ανησυχία. Με αυτό το «κρύο - ζέστη», επέτρεψε στον Σαμαρά, που στην αντιπολίτευση ήταν ακραίος λαϊκιστής, να εμφανιστεί ως εγγυητής της παραμονής στο ευρώ.

ΣΤΟΝ ΦΟΒΟ ΚΑΤΑΦΕΥΓΟΥΝ οι πολιτικά αδύναμοι. Δεν διαθέτουν άλλο αφήγημα και στίνουν ένα σκηνικό τρόμου. Η Σαμαρική ΝΔ επιχειρεί τώρα να επαναλάβει όπι έκανε το 2012. Στην ουσία ομολογεί ότι δεν έχει άλλο όπλο. Τα δύο αυτά χρόνια έχασε το στοίχημα των μεταρρυθμίσεων, καθώς δεν

|||| **ο Αλέξης Τσίπρας δεν είναι ο αντίπαλος του 2012. Ενώ η ΝΔ επί δύο χρόνια επένδυσε στον μπαμπούλα του ΣΥΡΙΖΑ, ο Τσίπρας διαμόρφωσε μια καθησυχαστική ευρωπαϊκή εικόνα. Γι' αυτό άλλωστε επικράτησε στις Ευρωεκλογές. Φυσικά, το κόμμα του με την αριστερή δογματική του πτέρυγα προκαλεί κάποια ανασφάλεια. Υπάρχει επίσης η ανησυχία πως ο Τσίπρας μπορεί να παρασυρθεί από την εντός των συνόρων ριπτορική του στη διαπραγμάτευση με τους δανειστές για να συμβεί έτσι κάποιο ατύχημα. Όμως, η απαξίωση των κυβερνήσεων Σαμαρά και η κούραση από τα δύο φθαρμένα κυρίαρχα κόμματα της μεταπολίτευσης υπερβαίνουν την όποια ανησυχία. Γι' αυτό η επένδυση της Σαμαρικής ΝΔ στον φόβο φθίνει διαρκώς.**

ΟΜΩΣ, ο Αλέξης Τσίπρας δεν είναι ο αντίπαλος του 2012. Ενώ η ΝΔ επί δύο χρόνια επένδυσε στον μπαμπούλα του ΣΥΡΙΖΑ, ο Τσίπρας διαμόρφωσε μια καθησυχαστική ευρωπαϊκή εικόνα. Γι' αυτό άλλωστε επικράτησε στις Ευρωεκλογές. Φυσικά, το κόμμα του με την αριστερή δογματική του πτέρυγα προκαλεί κάποια ανασφάλεια. Υπάρχει επίσης η ανησυχία πως ο Τσίπρας μπορεί να παρασυρθεί από την εντός των συνόρων ριπτορική του στη διαπραγμάτευση με τους δανειστές για να συμβεί έτσι κάποιο ατύχημα. Όμως, η απαξίωση των κυβερνήσεων Σαμαρά και η κούραση από τα δύο φθαρμένα κυρίαρχα κόμματα της μεταπολίτευσης υπερβαίνουν την όποια ανησυχία. Γι' αυτό η επένδυση της Σαμαρικής ΝΔ στον φόβο φθίνει διαρκώς.

ΤΟΥΤΟ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ακόμη περισσότερο διότι η δοσολογία του φόβου ξέφυγε από κάθε μέτρο: Από το Grexit στις καταθέσεις, στην «εισβολή μεταναστών», μέχρι και τζιχαντιστών σε υποτίθεται μη αστυνομευόμενα σύνορα. Η εκοτρατεία της ΝΔ είναι μία από τις κειρότερες που έχει σχεδιάσει. Οι άνθρωποι περί τον Σαμαρά διαμόρφωσαν έναν πολιτικό λόγο που τον κάνει να φαίνεται διαρκώς θυμωμένος, οκυθρωπός και μίζερος. Φαντάζει ήδη πτηνόν. Αντίθετα, ο Τσίπρας εμφανίζεται αισιόδοξος, ήρεμος, φωτεινός. Οι άνθρωποι του Σαμαρά, επενδύοντας στον ακραίο φόβο, έχουν κάνει στον Τσίπρα το πολυτιμότερο δώρο που θα μπορούσε να φανταστεί.

ΓΡΑΦΕΙ...

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ
ΛΟΥΛΗΣ
www.johnloulis.gr

